

[Christmas Møller.]

overhovedet ikke have stor eller nogen Mulighed for Salg.

Men blandt forskellige Aktiver, som ikke medregnes i Status, findes der Side 345 f. Eks. Det kongelige Akademi for skønne Kunster; dér finder man Museer til mange Millioner; dér finder man Det kongelige Bibliotek til 15 Mill. Kr., Statens Museum for Kunst til 40 Mill. Kr., Nationalmuseet 16 Millioner. Jeg siger ikke, at det er urigtigt, at de ikke er medtaget i Status, men hvis de endelig havde været det, var der mere Værdi i dem end i en Række af de andre Aktiver, man har optaget i Status.

Og derfor siger jeg: lad os faa en grundig Opgørelse af Status. Dermed mener jeg, at man virkelig gør det klart for Befolkningen, at det Begreb, vi kalder for Statens Formue, det er i Virkeligheden et meningsløst Begreb at operere med, det er ikke noget Udtryk for, om Finansstyret er godt eller daarligt, det er et nedarvet Begreb, et Rudiment, kunde jeg sige, af Hensyn til det høje Ministerium, som man hurtigst muligt burde forlade. Man burde forlade denne Opgørelse af Status og sige, hvad det er, der foreligger, at Staten har en Gæld af den og den Størrelse, indenlandsk og udenlandsk, den skal Skatteborgerne forrente, og derudover har Staten de Værdier, en Stat som den danske skal have for at fyldestgøre det Kulturniveau, den staar paa, og meget andet, og det koster det saa og saa meget at have, meget vel.

Det er en urimelig Maade, paa hvilken man her opfører Status i Statens Regnskab, og i mange Aar har gjort det, givende Forestillinger, som maaske ikke har saa forfærdelig stor Betydning her. Men naar man ude i Kommunerne gør det paa samme Maade, saa nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl om, at man mangfoldige Steder giver en Forestilling om Kommunernes Økonomi i Retning af, at den er bedre, end den i Virkeligheden er. Thi til syvende og sidst beror al offentlig Økonomi paa een eneste Ting: Det økonomiske Liv i Samfundet og Skatteborgernes Evne til at betale.

Det næste, jeg gerne vil sige herom, er dette, at jeg synes ogsaa, det vil være rimeligt, om man fra Regeringen fik klar Besked paa, hvorledes de økonomiske Forhold paa nærværende Tidspunkt er. Vi ved, at der er et Overtræk i Nationalbanken, som efter den sidste Opgørelse beløber sig til 94 Mill. Kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvorledes Forholdene ligger i Sammenligning med tidligere Aar med Hensyn til Betaling til

Kommunerne, om det ligger normalt, eller om der er udbetalt ekstraordinært meget eller ekstraordinært lidt, thi det er jo meget afgørende for, hvorledes Statens Status er. Jeg formoder ikke, at Staten er nogen flottere Betaler for Tiden, end den plejer at være, men rimeligt var det, om vi fik Besked herom.

Hvordan gaar det med de Penge, som Staten kan faa ind ved Statsgældsbeviser, hvor stort et Beløb drejer dette sig om, lagt til Statens Overtræk i Nationalbanken? Hvorledes gaar det med de meget store Summer, som man kan kalde Generaldirektør Mondrups Sparekasse, de mange Millioner, som Girokontoret utvivlsomt raa-der over? Er de hos Nationalbanken, eller er de hos Staten, eller hvorledes er Forholdene paa det paagældende Omraade?

Rimeligt var det, at man fik Meddelelse herom, og derfor opfordrer jeg den høje Regering til at tage fat paa at gøre en ærlig Status, hvad Statens normale Status ikke er, en ærlig Status, saaledes at man virkelig gør klart, hvad der er af Udgifter, og hvad der er af Passivposter, og ikke regner med en hel Række positive Poster, som i Virkeligheden kun er Byrder.

Jeg opfordrer ogsaa Regeringen til at gøre ærlig Status pr. Dato og derigennem — hvad der jo er klart, at man gør i enhver Forretning — at gøre op, hvorledes Stillingen er med Hensyn til alle de Penge, man har laant, vel sagtens saa det ene Sted, saa det andet. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu syntes at lulle sig ind i den Forestilling, at Regeringen havde en Bemyndigelse til at optage et Laan til Staten paa indtil 85 Mill. Kr. — og jeg tør nok sige, at det ærede Medlem mente, der blev Brug for det hele —, saa har Regeringen jo ikke en saadan Bemyndigelse. Regeringen har en Bemyndigelse til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at optage et saadant Laan, men det er jo ikke det samme.

Jeg vilde dog formode, at man fra alle Sider vilde se saaledes paa det — i hvert Fald maa jeg formode, at man ogsaa fra anden Side end vor vil se saaledes paa det —, at naar Stillingen er den, at Staten skylder saa mange Penge væk, naar Pengerigeligheden er, som den er, naar det udtrykkeligt i Aabningstalen er blevet sagt, at Nationalbankens Forhold skal ordnes, ja, saa vilde det være rimeligt og naturligt, om man benyttede den Ret, man har, til at sælge nogle af Statens Aktiver. Nu kan vi nok ikke komme af med Christiansborg til de 46 Mill. Kr., men Landmandsbankens 50